

HRVATSKA RIEČ

Predplatna cijena: na godinu K 12. — Za pô godine K 6. — Za Šibenik na godinu donašnjem u kuću K 12. — Za Inozemstvo na godinu K 12. — Uviše poštarski trošak. — Pojedini broj 10 para. — Plativo i utuživo u Šibeniku.

Izlazi sredom i subotom

Uredništvo, uprava i Tiskara lista nalazi se u ulici Bazilike sv. Jakova. — Oglaši tiskaju se po 16 para peti redak ili po pogodbi, te se primaju samo oni, koji se unaprijed plate. — Priobčena pisma i zahtave tiskaju se po 20 para po petit redu. — Nefiltrirana pisma ne primaju se. — Rukopisi ne vraćaju se.

Bankrot u - Dalmaciji!

Otrag nekoliko dana čitamo u "Slovenskom Narodu", gdje piše o finansijskim i vjesničkim odnošajima između ljubičanske "Svezke" i dalmatinske blagajne. Tu se insinuiralo, kada će "Svezin" novci, u dalmatinske blagajne uloženi, za "Svezu" i slovenskog težaka propasti.

Mi se na ovu pisanju ne hijedosmo nasmijati, i to s više razloga: prvo, jer smo znali uzrok, koji je "Slovenski Narod" potakao, da onakova šta izbaciti; drugi, jer dobro poznamo odnose, koji postoje između "Slovenskog Naroda" i njegove stranke, "Svezke" i "Slovenske pučke stranke", a treće, jer smo htjeli čekati, što će na ovo utvraško dalmatinsko novinstvo.

I dočekasmo,

Jedna utvraška novina, koja ima zadatak, da na sebe napraviću odium za najgnusnije podvale i najsrmatnije izrade proti našem hrvatskom narodu, prihvatiće je objerucne črkariju "Sl. Naroda", prenijela ju i komentirala. U svojim komentima otkrila je pravo stanovište Utvare prema seoskim blagajnama i razkrinkala sav egoizam, koji sačinjava čitav moral te stranke. Mješte da je na onu pisanju "Sl. Naroda", koja je uvredljiva po čitavu naš narod te sačinjava atentat na njegov dobar glas i njegov kredit, utvraško novinstvo odlučno ustalo i energetično odbilo te podvale, ono ih prenasa sa primjesom takove nizokre, perfidije i strančakog egoizma, da to prevršuje sve granice. Mješte da to novinstvo sa jasnim i priručitim činjenicama dokaže neosnovanost i lažnost onih glasina ljubljanskog lista, koji su končno turené u svet samo tom namjerom, da bi kakogod slovensko seljaštvo nauhukale proti "Slovenskoj pučkoj stranci" i njezinim vodjama, to novinstvo ih ovako komentira:

"... dobar dio novaca izrošen je po krčmama, mjesto, da se uloži u livade i vinograde. A dosta i dosta težaka, mjesto da taj novac pametno potroše, počeli su njime trgovati, na čemu ih je ogromna većina izgubila".

"... ali ne mislimo sa "S. Narodom", da je sve propalo, i da će slovenski težaci koji su učinili, milijune u "Svezu" a ova u Dalmaciju, sve te milijune izgubiti."

Dalje to novinstvo piše, da puk lako uzimlje, ali težko "vraca"; da se pozamjenjuju novicima jedni gradili kuće i trgovale, pak na trgovini izgubili, a onda odakle će ovi zajam vratiti, ako mu se ovaj natrag zašte od jednoga maha?

I ovim tonom ide dalje. Kakva je tendencija ovakovom uvijenom i perfidnom pisanju, razumjeti će svak, ako dobro izmjeri težinu one riječi "sve". Tu se jednostavno dopušta, da nije "sve" izgubljeno, ali da jest mnogo.

Priznaje se insolvenca Dalmaciji i tim se težaku dalmatinskom pred vanjskim svjetom hoće da ubije kredit. Sve je to napisano u brižnoj i zamišljenoj formi, da bi se tim na neupućene dečelovalo.

No ta tobožnja lažna brižljivost prosta je nohimba. Mi smo očekivali, da će utvraško novinstvo na takav sramotan i pa našeg težaka štetan način pisati, jer je to kod njega sasmostar naravno. Ta dužnost je tog novinstva, da brani one, koji su mu davno sačinjavali većinom stranku, a i sad ju sačinjavaju. Jer poznato je, da od godina i godina Utvaru sačinjavaju, a ogromnom većinom zloglasni seoski kamataři, nevarski paše i spahije, koji su više nego li nemarodica, i nepogode vremena i nemar vlađe, skrivili današnje oskudno materijalno stanje našeg težaka. Ovi kamataři i guličoze narodne glavne su stupovi Utvare te je jasno i razumljivo, da je novinstvo te stranke, u koje je ušla čitava izkvarenost stranke same, osjećalo dužnost, da ih brani, njih i njihove interese. Proces u svečinu ovome, naime, vrlo je jednostavan. Osnivanje seoskih blagajna značilo je konac gospodstva kamatařa nad čitavim seljačtvom, konac bezdušnog izrabljivanja one čete gavranova, koji se iz ciele Dalmacije razasuše po zagorskim

varošima i selima te od prostih sluga postadoše bogati gazde i veleposjednici. Ovi su skoro svibili članovi Utvare, a pošto su seoske blagajne ugrozavale daljnji uspjeh njihovih "unosnih poslova", to je Utvara morala ustati u njihovu obranu. Pisane "N. Jedinstva" na insiniacije "Sl. Naroda" odgovara podpuno tome. Ona napađa na seoske blagajne, voli, da ih "tolikoj" ne bi bilo, priznaje nekakvi bankrot Dalmacije, a to sive da bi blagajnama naložile štete, i da bi se tim moglo povratiti ona staru "zlatnu" vremena, kada je seljaštvo gospodario kamatařnik, a preko ovog Utvara. I sad će pisanje "N. Jedinstva" prenijeti opet "Sl. Narod" ne bi li izbio politički i strančki kapital protiv "Svezke" i "Slovenske pučke stranke", uznemirio seljaštvo slovensko i tim indirektno ozoglasilo Dalmaciju.

To je svrha pisanja i "Sl. Naroda" i "N. Jedinstva". Medutim čitava zgrada laži ovih dva dana novina papirnata je. Naljako je dokazati, kako je smješno, kada se netko boji za novac, u Dalmaciju uložen. Jer, ako je dalmatinski težak mogao udrižati kroz vjejkove sve one bezdušnike, ako je do budežušnika mogao, radi svoje neupućenosti i previlegkog poštenja, stvoriti gazde sa punim klasama, ako je ovima mogao davati kamate 50—200 po sto, onda će tim lakše moći vratiti učinjen dug kod seoskih blagajna, kad je postotak samo u visok. A što se u onim novinama podmeće, da je naš težak novce utaman trošio, po krčmama ili zapajao i slično, to je taman kao reči: dolje blagajne, živjeli kamatařici!

Nadalje, ludorija je što vele, da ne bi težak mogao vratiti novac, kad bi mu od jednog maha zaškam bio, jer mu ga odjedared nitko zatražiti ni ne može. To je prosta izmišljotina, koja ne ima ni truna istine u sebi.

"Naše Jedinstvo" konačno žalac zabada u svečenstvo. A znato i zašto. Svečenstvo je, naime, najviše zasluga steklo u akciji oko podizanja blagajne. Ono je medju prvima sudjelovalo u borbi proti kamatařima, zato bi ga se htjelo kakogod od daljnog rada na tom polju odstraniti. A i zato se na njih mišljeni, jer su svečenici najbolja garancija, da se novac ne će dijeti narodu, i kapom i šakom", nego po razboru i prama potrebanja, jer blagajne pozajmljuju težaku novac samo za najpreće potrebe. A te potrebe najbolje poznaje svečenik, koji je s narodom srastao, proniknuo mu u dušu, i svakom pojedincu znade i stanje i čud. A svečenik također znade, da je i najpreće potreba težakova ostresti se duga, kojim je vezan kamatařnik. Baš zato, što su blagajne skoro svudje listom odukpile zaduženog težaka od kamatařkih padža, koliko pritajeni bies u Utvaru. Moć se izmijeđi iz ruku . . .

Ovo neka je odgovor onima, koji htjeđe dobar glas i vjeruju Dalmacije kompromitovati samo u strančke svrhe.

O hrvatskim delegatima.

nv. Zagreb, 8 prosinca.

Hrvatski delegati na pešanskom saboru podavaju u ovo zadnje doba vrlo tužnu sliku. Na broju ih imaju 40, a u Šibeniku ih budu najviše 5, 6, 7—10. Ova desetorka, obično i manje, u ime hrv. delegacije daju izjave u pešanskom saboru i u ime cieleg naroda, uzdržavaju nekakove "borbe" proti upadnicama Magjara i — prave vrlo lošu figuru.

Ovo dana, kako vam je već poznato, iznijelo se opt pitanje, da li Hrvati imaju pravo govoriti uvek hrvatski. Predsjednik Berzwey je proti tomu, uzprkos sasma oprečnoj izjavi grofa Khuenu i Justu. Na to su delegati izpučali nekakvo govor, preko Š. Popovića dali jednu izjavu, a iza toga svi delegati, kad ih je i onako bilo koliko prsta na obim rukama, povratiti se u Hrvatsku, ostavivši kod Magjara 1—4 sva druga.

Nego glasa se po Zagrebu, a to je već i u novine prodrio, da hrv. delegati u Pešti, koji su onako čudno i izabrali bili, ne mogu podnijeti da se na okupu nadju. Ima stotina "raz-

loga", koji im to zapričeju, a svi se ti razlozi stajaju u jedno: nemar, nehaj za važne narodne stvari i respekt pred grofom Khuenom, kojem bi se zamjeriti mogli u ovakvom naterzanju. Zato je najbolje ostati kod kuće. To delegati neće da priznaju te zato oni — ona nekolicina u Pešti — daju i u tom pogledu službeno izjavu i razasiju ih novinama. Kolika se tomu važnost podaje, možete si zamisliti. U Pešanskom saboru poznat Poli i Ugrov posred govor Š. Popovića dovukuju: "Deak i Eötvös nisu priznati nikada Hrvatske narodom". Ovaj potlik prepušta Hrvati, onako, u malo više, dočim bi isti imao izazvati odlučni sukob. Ali da dosta je njima sukoba sa Magjarama, to izpili bi njima snage, da se proti braći u domovini utzadržne bore i zaliduju narod sa nagodom i zajednicom. Puštu Badaja, da u "Pokretu" u Zagrebu piše posebni članak.

I dok se sve te stvari zbijaju, dok nam i jezik hoće da ukinu ondje, gdje je dozvoljen po nagodbi, od njih priznato, dotle u Pešti ostaje samo 3—4 delegata a ostali planđuju kod kuće ili se bave bezplodnim polemikama.

Nemaju ti ljudi ni toliko ponosa, da se odreku jedne unosne časti, čije dužnosti nisu sposobni ili voljni izpunjavati.

Ovakvo je u Hrvatskoj, u toj novoj državi Danskog!

*

Ban dr. Tomašić vodi pregovore mimo koaliciju. Pozvao je k sebi na politički razgovor dra M. Starčevića i dra A. Horvata. Htio bi da sa radikalnim elementima omogući konstituiranje sabora i proračuna. No ovakovo rješenje je nemoguće, a tumač mu je u rječima dr. M. Starčevića, da oni neće dopustiti nikakovu neustavnost. Kako izgleda dakle, položaj dra Tomašića nije od najvjernijih.

Političke vesti.

iz bosanskog sabora. U sjednici bos. sabora od sredje podpredsjednik dr. Mandić kritikovao je pisanje "Sarajevo Tagblatta" i "Hrvatskog Dnevnika". Na to je izvjestitelj "Hrv. Dnevnika" počeo vikati na dra Mandića da novinarske lože, usled čega je nastala galama, koja je prestala, kada je dotični novinar bio odstranjen.

Namjestnik Coudehnove odstupa. Iz Beča se javlja, da bi češki namjestnik Coudehnove radi bolesti mogao odstupiti sa svog mesta, a u tom slučaju da bi ga nasledio trščanski namjestnik prince Hohenlohe.

Poliaci i Česi. Opaža se neko osobito zbljenje između Čeha i Poljaka. Oni će u pitanju kanala složno postupati, i ako tak sporazum ne biti službeno objavljen, jer Poljaci a u tom slučaju da bi ga nasledio trščanski namjestnik prince Hohenlohe.

Kriza u Bienerthovom kabinetu. Uzprkos tomu, što je pitanje talij. univerze konačno prednalo pododboru od dvanaestoric, Bienerthova vlada ipak nije izšla iz stiske. Predloga, koji bi do nove godine morali biti rješeni, je sva slika, vrime kratko, te bi trebalo brzog rada. Naprotiv u parlamentu se drže dugi govor, tako da sjednice traže da ponoci, što je novinar prisilio, da se predsjedniku obrate, jer da će oni odsele unapred u 6 sati večer prekidati izvješća. Svakim časom se sruši to upornje viesi, da je Bienerthov položaj neodrživ, po gotovo sada kada se je "Poljski klub" izjavio proti ministru Bilinskemu. Pad ovog gotova stava, a on će povuci za sobom i pad drugih ministara: Schreinera, Dulemba, možda Weisskirchnera. Treba tomu zabilježiti, da je Fiedler u ime "Češkog kluba" izjavio, da Česi nisu promjenili svog stanovišta prema Bienerthovu vlasti. Svakako Bienerth je u takovoj situaciji, gdje pad može svaki čas nadoci osobišto ako ga socijaliste izdadu. Možda će se još ovog puta izvući, ali je njegova vlada preveć toga naprila na svoju dušu, a da bi mogla računati na dug život.

Nestalo Kosutović novaca. Pod naslovom "Nestalo Kosutović novaca" donaša "Das

Neuer Budapester Abendblatt" zanimiv članak, u kojem se kaže: Prije šestnaest godina kad je umro Ljudevit Košut, namjeravalo se je pogrebni trošak namiriti pučkim prinosima. Počeo se novac skupljati, te je skupljeno K. 164.000. S ovim novcem pošao je tadašnji zastupnik Eötvös u Turin, gdje je saznao, da pogrebni trošak za Košutov sprovod nosi turinska gradska občina. No od tog doba nema ni traža o računima skupljena novca, prem da odbor bio potvrdio putu već pozvan, da je skupljeno novcu polži račun. Dragutin Eötvös odgadjao je od tada do tjeđna, da polži račun. Tek kad je grof Karolyi od njega zaražnje, odgovorio mu je Eötvös, da je sa skupljениm novcem morao platiti u Turinu dugove za Kosutove sinove. Plaćući je Eötvös izjavio, da je morao gotovo izkupiti Košutovu lješnju, jer se inače nije mogao obaviti ukop. Grof Karolyi se je time zadovoljio, te se nudio da će Košut novac kasnije vratići. No to se nije dogodilo. Franjo Košut, koga su jučer interviewirali, izjavio je, da je ta viest neistinita. Viest ova pobudila je slihu senzaciju.

No Eötvös, koji je išao po ostanke L. Kosutlja, dementira ova odkrića i popravlja ih u toliko, što je Kossuthovim sinovima on sam iz svojih sredstava dao 27.000 K.

Položaj u Srbiji. U razgovoru s urednikom "Politike" izjavio je ministar trgovine Prodanović, koji pripada mladoj radikalnoj stranki, da nema nikakvih nesuglasica unutar kabineta i obiju radikalnih stranaka. Gleda revizije poslovnika izbile su doduše u redovima mladogradikalnih stranaka. Diferencije postaju sve manje, a tada se medijutin jamačno izvravni u skupštinskoj komisiji. I novela u tiskovnom zakonu donekle će se modificirati. Kabinet će riešiti koalicioni program, a istom će onda doći na red pitanje o rekonstrukciji kabinta. Zakon o novim porezima ne će vlast u obče iznijeti pred skupštinu.

Češko - njemački pregovori. Dođuće sedmice započeti će češko-njemački pregovori u Beču. Treća sedmica ovog mjeseca imala bi biti rezervirana za nastavak pregovora u Pragu.

Ribarski zakoni pred parlamentom.

V.
Zabrane uporabe mreža koje stržu po dnu mora.

Po paragrafu 22 novoga zakona dozvoljeno je ribanje mrežama, koje stržu po dnu ali ne na dubini manjoj od 8 m. i to u uvjetno u prvoj morskoj miliji od obale. Paragraf 23 govor, da pomorska vlada može usteznuti ovu dozvolu, dok paragraf 9 novice navodi na koje se položaje ova zabrana odnosi.

Nama se čini, da koli paragraf 22, toli onaj 23 i 24 u sebi su protučovni. Mi novim ribarskim zakonom idemo zatim, da učuvamo što je moguće više tamjanjivanje ribe i to u zametku. Mi svi znamo, da već do naših obožnjih riba nepolažu ikre na morskim bracima, već uprav uz obalu i to baš na ovoj dubini, do koje je ribanje dozvoljeno. Mi velimo dozvoljeno stoga, što za nas vredi ono "in condizione naturale", kad ti opet svaki oboljeli onaj oboljeli, blazeni "qualora lo ricchi ed esesse l'approvvigionamento dei mercati locali". Mi pitamo koji je taj grad na našim obalama, u kome bilo riba dovanice na pretek? Po ovom zakonu dakle svaki grad imati će pravo, da spotrebi ovu iznimku ili bolje ovu točku zakona, koja pokriva paragraf.

Biti ćemo mi valjda tvrdra srca, ali velimo, da će se uvek jačno nalažiti naše ribarstvo, dok se budemo mi obazirali na neke njegove špekulanate, koji podpmogani od debelih kuhinji.

Zadar sam nam je u tome najboljim primjerom.

Mi zabranjujemo po paragrafu 5 novice za cielu godinu ribanje u bucavicom i zezerom, mi zabranjujemo po paragrafu 6 novice ribanje za jedan dio godine migavicom, fruzatom, tramotom i kukuljom, dakle

